

De Dogter van de Heer N.... die Agnes genaamt was, had al voor eenige tyd de ouderdom bereikt, dat de Liefde bekwaam was haar hart in te nemen; zy was al negentien jaren; Maar eer wy iets verder van haar melden, zullen wy eerst haar gedaante en hoedanigheden beschryven.

Zy was middelmatig van postuur, blank van vel, een weinig aan de geele kant, door dien zy onder een warm Climaat geboren was: had levendige blaauwe oogen, een gelaat dat zeer regelmatig was, blond hair en was tanger van lighaam, behalven een minnelijke goedaardigheid en openhartigheid, bezat zy ook een goed oordeel, een levendigheid van geest; maar het geen wel het voornaamste was, een liefde tot de Deugd en tot het eerlijke.

Al deze schoone hoedanigheden, gevoegt by een lichaam 't welk fraai was, waren wel waardig bemind te worden; maar dewijl 'er geen zyn geweest die de zelve gewaar wierden, was zy tot nog toe zonder aanzoek gebleven, en het scheen dat de liefde haar hart zelfs eerst vermeesteren wilde, eer dat hy dat van een ander over haar beminnelikheden innam.

Zy had al overlang de goede hoedanigheden, die Thomas bezat in aanmerking genomen; maar her was tot nog toe niets meer als een bloote beschouwing geweest die haare agting voor hem ingeboezemt had: thans wilde haar noodlot het anders en veranderde dezelve in een liefde, die om haare byzonderheid veelen wonderlijk voor zal komen; maar die nogtans wegens haar oorzaak zeer regtschapschapen was; dewyl haar beider harten met liefde tot de Deugd bezielde wezende, niet anders als overeenstemmende gevoelens kost veroorzaken.

Haar Liefde was van een andere natuur als dezelve gemeenlijk is, die maar op de uiterlijke schoonheid en gestalte der voorwerpen ziet; de haare was verhevener en betragte meer de schoonheid en hoedanigheid der Ziel, waar meede haar gelieft voorwerp bezielde was.

De zwartheid van Thomas belette niet, dat hy van Mejuffrouw Agnes bemind wierd; Maar op wat voor een wyze hem dit bekend gemaakt? Dit was voor haar een groote zwarigheid en scheen tegen de eerbaarheid van een Jonge Dogter te stryden: wat weg dan te verkiezen om tot haar oogmerk te komen? Hier mede zig eenige tyd ophoudende om te denken, vorderde zy daar weinig mede. De wonde die zy overal met haar omvoerde, diende genezen te worden! De Liefde eindelijk op de maagdelijke schaamte 't winnende, besloot zy hem haar hart te openbaren en hem haar genegenheid bekend te maken.

Zy nam de gelegenheid waar als hy alleen by haar was. Zy maakte in den beginne eerst een onverschillig praatje met hem, daar na op het stuk van liefde met hem vallende, vroeg zy hem hoe dat het kwam dat hy niet en trouwde. Ik Mejuffrouw! zeide Thomas, wie zou my dog willen hebben? Het was goed als hier eenige Negerinnen waren, daar mogt 'er nog een onder wezen die my tot haar man nam; maar geen blanke zal my daar toe nemen. Hoe weet gy dat zeide Agnes, dewijl gy het nog nooit iemand gevraagd hebt; maar zoo het u eens voorkwam dat de een of andere Jonge dogter liefde voor u had, en het u te kennen gaf zoud gy dezelve dan wel afslaan? Het kost 'er na wezen antwoorde Thomas: maar ik geloof niet dat my dit ligt gebeuren zal. Wel als ik dan eens zyde dat ik u beminde, hoe zoud gy u daar in houden vroeg Agnes. Ik zoude denken dat gy met my spotte, antwoorde Thomas; want ik ben veel te onwaardig om van u bemind te worden. Daar op Agnes hem met een aangezigt 't welk rood was van schaamte en een bevende stem, die haar vreeze te kennen gaf, aansprekende, deed zy het op de volgende wyze.

Hoor Thomas zeide zy alhoewel het my weinig voegd een Manspersoon zelfs aan te spreken; zoo weet ik dog dat gy al te bescheiden zyt om 'er u roem op te dragen, of my daarom te verdenken. Myn Liefde is gegrond op de reden en op deugd, en daarom schaam ik my niet dezelve te openbaren, aan u die 'er het voorwerp van zyt. Uwe hoedanigheden zyn my bekend. Dewyl ik daar veel genoeg in neem, is het dat gy myn hart gewonnen hebt; verwerp dan die Liefde niet die ik voor dezelve heb; en maak my en u gelukkig met u daar aan over te geven. Ik geeve u eenige tyd tot bedenking, en verwagt eerlang een voldoende antwoord van u; Daar op uit schaamte heenen gaande zonder na antwoord te wagten, liet zy Thomas in de grootste verwondering des werelts alleen.

Thomas met aandacht toegelustert hebbende toen zy hem haar Liefde had verklaart, was 'er zodanig door verrukt, dat hy een wyl tyds als van zinnen berooft was; wie zoude ooit gedacht hebben dat my zulks zoude te vooren komen, ik my bemind van Juffrouw Agnes! Een Maagd zonder weerga, en die al de hoedanigheden bezit die een braave Juffer passen, daar by een eenige Dogter van Ouders die ryk zyn; ik kan het bezwaarlijk gelooven. Maar myn ooren hebben het zelfs gehoord, en myn oogen de ontroering in haar wezen gezien, die 'er in haar hart omging! maar wat gedaan in zulk een omstandigheid? Myn hart zou haar wel willen believe; maar de achting en eerbied die ik voor haar ouders schuldig ben, weerhouden my. Wat dan gedaan zeg ik nog eens. Het best is my by haar Vader te vervoegen, en hem de zaak te openbaren; vind hy het goed, dan is het meer als al te wel, en vind hy het kwalyk, dan is het beter dat ik my na zyn zin schik, als een man te bedroeven daar ik zoo veel aan verplicht ben.

Met deeze gedagten begaf hy zig by de Heer N.... en als hy gelegenheid gekreegen had om hem alleen te spreken, sprak hy hem aldus aan. Myn Heer zeide hy, ik moet u iets bekend maken, daar gy u ten hoogsten over zult verwonderen; maar ik bid u verleen my een weinig uw aandacht, want gy zyt zoo naauw in de omstandigheid der zaak betrokken, dat gy het ten hoogste nodig zult hebben.

Wat is het dan Thomas, vroeg de Heer N.... ik ben nieuwsgierig het zelve te weeten, gy kunt ten vollen van myn inschikkelykheid verzekert zyn. Myn Heer zeide hy, u Dogter is op een Persoon verliefte, die het gantsch niet waardig is, en dit kom ik u openbaren, op dat zoo het niet na u genoegen mogt weezen, gy het by tyds beletten kunt. Myn Dogter verliefte op een onwaardig Persoon! Dat kan ik niet gelooven, zeide de Heer N.... En wie is die Persoon vervolgde hy wyder, kent gy hem ook? Zoo goed als my zelve, antwoorde Thomas. Zoo goed als u zelve, hervatte de Heer N....; maar laat my dog niet langer in verwerring beduid hem my zoo gy wilt.

Myn Heer zeide Thomas, ik ben die onwaardige Persoon, zy heeft het my zelve te kennen gegeven en my daar over in de grootste verwondering gelaten. Niet wetende hoe my 't best hier in te gedragen, heb ik gedacht het u bekent te maken; op dat ik daar door my zelve kwytende van het geen ik aan u verplicht ben; gy u besluit daar over zoud kunnen nemen, en my zeggen of het met of tegen u zin is; want ik wilde liever van al de voordeelen des Werelds afzien als u te mishagen.

Gy doet als een braaf man behoort te doen, zeide de Heer N.... maar dewyl dit een zaak is die zeer teder is, zoo wort 'er wel eenige tyd vereischt om my daar over te beraden.

De Heer N.... verhaalde de zaak aan zyn Vrouw om zig met dezelve daar over te beraden; deeze vond de zaak zoo zonderling dat zy niet weiniger daar over verwondert was als haar man.

Zy namen in den beginne daar geen al te groote genoegen in. 'T is waar zy waren van de Deugden en goede hoedanigheden van Thomas wel overtuigt; maar het dagt haarlieden niet wel te voegen, dat een Neger met een blanke Dogter trouwen zoude: daar by geen middelen bezittende, hadden zy liever een Persoon voor haar Dogter gehad, die wat meerder daar mede gezegend was.

Na lang beraadslaagt te hebben wat zy het best in dit geval zouden doen; besloten zy haar Dogter daar over te spreken, om te zien of zy de genegentheid die zy voor Thomas opgevat had, niet uit haar hoofd zouden kunnen praten.

Ondertusschen viel 'er nog iets voor, 't welk zeer veel schade aan de Liefde die Mejuffrouw Agnes voor Thomas opgevat had, zoude kunnen veroorzaakt hebben.

Ziet hier wat van de zaak was.

Daar liet zig een Jong Heer by myn Heer en Mevrouw N.... aanmelden, met verzoek om dezelve te spreken; vermits hy een zaak van belang te zeggen had. Dit wierd hem ten eersten toegestaan, te meer wyl het een goed Vriend en kennis van de Heer N.... en zyn Familie was. Hy was een Jongman van goede huize, van tydelijke middelen rykelyk gezegent; dewyl zyn Ouderen gestorven

zynde, hem als eenigste Erfgenaam van aanzienlijke goederen nagelaten hadden. Hy was deugtzaam van levensgedrag en fraai van gestalte.

Deze Jonge Heer dan gehoor by myn Heer en Mevrouw N.... gekregen hebbende, verzogt de vryheid te mogen hebben, van over haar Dogter te verkeerren; vermits hy genegenheid voor haar gekreegen had. Zy bedankte hem voor de eer die hy haar aandeed, en sloegen het geensins af; maar verzogten eenige tyd om zig daar over te beraden. Hy was hier mede te vreedden en na nog over eenige onverschillige zaken gesproken te hebben, nam hy van haar afscheid.

Dit geval gaf nog meer aandrang voor Myn Heer en Mevrouw N.... om haar Dogter aan te spreken. Zy lieten dezelve by haar komen, en gaven haar eerst het zoo evengemelde te kennen, zonder van Thomas te spreken, en droegen dezelve zoo voordeelig aan haar voor, dat zy wel merken konde dat haar Ouders zeer met hem waren ingenomen. Dit trof haar zoo geweldig en ontroerde haar; dat zy in plaats van te antwoorden, op zyde van haar Stoel neerzeeg, en als een witte doek verbleekte. Dit deed haar Ouders toeschieten, terwijl Mevrouw N.... haar een welriekend Watertje onder de neus hield, om van haar flauwte te doen bykomen. Wat is het myn kind zeiden zy, (toen zy een weinig by gekomen was) tegen haar, dat gy u op dusdanig een wyze ontroert? Spreekt vryelijk uit; want wy zoeken u niet in u genegenheid te dwingen, en indien gy geen zin in de Persoon hebt die wy u voordragen, zoo hebt gy het maar te zeggen.

Myn Waarde Ouders, zeide Agnes al zigtende, met een flauwe stem, weet dat ik niet meer meester van my zelve ben, en dat ik reets myn hart aan een ander geschonken heb, daar ik meede hoop te leven en te sterven, als gy het gelieft toe te staan; en zoo niet, heb ik voorgenomen my nooit in den echten staat te begeeven, met wien het ook zoude mogen wezen. Wie is dan die geen daar gy u hart aan hebt geschonken, vroeg Myn Heer en Mevrouw N.... als zig houdende of zy 'er niets van wisten: het is Thomas antwoorde Agnes, die ik om zyn Deugden bemin. Ik wil een man hebben die liefde voor de waarheid en Deugd heeft, daar by eenvoudig en opregt, en dit alles heb ik in Thomas gevonden. Van zoo een man die zulke goede hoedanigheden bezit, kan ik liefde en trouw verwagten, heel anders als van sommigen, die haar meeste bequaamheid bestaat in veinzery en arglistigheid, en daar door de menschen meede weten in te nemen; zoo lang, tot dat zy dezelve in haar magt hebben: als dan openbaren zy haar bozen aart eerst regt, en die geenen die zig aan haar hebben overgegeven, worden gewaar op wien zy zig betrouwt hebben.

Agnes! zeide de Heer N.... u verkiezing voor zoo ver gy op Deugd en eerlykheid ziet, is goed en pryselyk: maar dat dezelve op een Persoon als Thomas gevallen is, dit komt my wat zonderling voor. Een Neger van een blanke Juffer bemin! Wie zou dit kunnen geloven? Thomas is daar by een Persoon die behoeftig is; het geen hy bezit, heeft hy van my, en ik heb hem van de slaverny vry gemaakt: gy in tegendeel zyt een Juffrouw van fatsoen en van middelen, of ten minsten hebt gy dezelve na ons Dood te wagten; zoo dat alles wel ingezien zynde, een groote ongelijkheid tusschen u beide plaats heeft. Ik zoude u daarom raden die gedagten uit u hoofd te zetten, en dat gy liever een ander met u min begunstigde, die beter met u staat overeen komt en een blanke is, gelyk gy.

Wat zyn zwartheid aangaat Vader, zeide Agnes; ik bemin hem niet om zyn couleur; maar om zyn Deugd, en wat zyn behoeftigheid betreft; het zelve schrikt my gantsch niet af hem lief te hebben: Die deugtzaam is, is ryk; hier kunnen geen schatten van het Oosten tegen ophalen: daar by zyt gy van tydelijke middelen zoo gezegent, dat gy wel in staat zyt, om ons het nodige te verschaffen; en wat wil men meer begeeren? 't Is beter een weinig met genoeg te bezitten, als veel, met ongenoegen, en daarom mijn waarde Ouders ik smeke u staat het my toe.

Myn Heer en Mevrouw N.... zagen wel dat 'er geen verandering van zin in Agnes te krygen was, de goede hoedanigheden die Thomas bezat, waren haar wel bekend; maar om reden hier boven verhaald, maakten zy veel zwarigheid, om haar toestemming daar in te geven. Eindelijk de liefde voor haar Dogter de overhand op de zwarigheden die zy over haar verkiezing hadden krygende, zeide zy tegen haar. Waarde Dogter gy zyt het eenigste pand van onze liefde, wy zoeken daarom

het beste tot uwe behoudenis, en al wat u tot een waar genoeg verstreken kan. Dewijl wy nu zien dat gy niet te verzetten zyt; zoo willen wy u de vryheid laten in een keuze waar het geluk of ongeluk van u gansche leven in vervolg van tyd van afhangt: maar bemind Thomas u wel weder, of hebt gy ooit eenige blijken van liefde in hem tot u kunnen bespeuren?

Doe verhaalde Mejuffrouw Agnes aan haar Vader en Moeder, hoe zy zelfs haar liefde aan Thomas geopenbaart, en hem eenige tyd tot bedenking daar op gegeven had. Wy zullen op staande voet zien wat hy daar op zal zeggen zeide de Heer N...., en daar op Thomas hebbende doen roepen, quam dezelve in het vertrek daar Myn Heer en Mevrouw N.... met haar Dogter waren. Wel Thomas zeide daar op de Heer N.... hebt gy u nu al eens bedagt over het geen myn Dogter aan u voorgelagen heeft? Thomas ontroerde zig over deze vraag, en vroeg wat hy daar mede meende. Hoer zeide de Heer N.... dewijl het my ten vollen bekend is de liefde die myn Dogter voor u heeft; zoo is myn begeerte dat gy u daar over ten eersten verklaart, of gy myn Schoonzoon zoud willen worden, en die liefde die myn Dogter voor u heeft, met een gelijke liefde zoud willen beantwoorden. Wat zegt gy hier op spreek.....

Myn Heer zeide Thomas daar op tegens de Heer N.... ik zoude het ondankbaarste schepzel wezen, dat 'er in de gansche wereld was; indien ik een aanbieding afsloeg die mij de gelukkigste van alle stervelingen kan maken. Na eerst zoo veel goedheden van u ontvangen te hebben, die ik met duyzend levens niet kan betalen, doet gy my nog de eer, om my te vragen of ik u Schoonzoon zou willen weezen, daar duizenden van vry wat meer verdienen als ik wel na zouden tragten. Hier op zig voor de voeten van Mejuffrouw Agnes werpende, zeide hy Mijn Waarde Agnes, die u jonge en teder hart aan my opgedragen heeft, en my daar door de gelukkigste mensch maakt die 'er op de weereld is, ik neem u aanbieding aan, ontvangt daar op mijn hart en hand, tot pand voor mijn gegeven woord, en zyt verzekert, dat zoo lang als 'er adem in my zal zyn, ik u getrouwe man zal wezen.

Mejuffrouw Agnes regte hem doe op, waar op zy malkanderen omhelsden. Vervolgens verrigte hy het zelve met Myn Heer en Mevrouw N...., die hem als haar toekomstige Schoonzoon begroete.